

Prometheus

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 18 nr. 11

november 2006

DRAMATISKE OMVÆLTNINGER

Dagen efter dette nummer af Prometheus forlader trykken, begynder millioner af amerikanere at indfinde sig på valgstederne for at afgive deres stemme ved et af de mest afgørende midtvejsvalg til Den amerikanske Kongres i moderne tid. Derfor kender vi ikke resultatet. Alligevel kan det siges med sikkerhed, at vi står overfor et afgørende historisk vendepunkt. De kommende uger og måneder bliver yderst dramatiske.

To faktorer kan få den internationale politiske trykkoger til at eksplodere med et brag: En skandale- og kriseramte amerikansk regering trængt op i en krog og et økonomisk sammenbrud ude af kontrol. Både internationalt og på hjemmefronten befinder George W. Bush sig i et politisk mareridt, der mest af alt minder om det, præsident Richard Nixon gennemlevede under Watergate og Vietnam-krigen. Samtidig ruller en chokbølge af økonomiske katastrofer hen over det amerikanske landskab. Boligboblen er bristet og privatforbruget falder. Globaliseringens amerikanske flagskib, den skruppelløse detailkæde Wal-Mart, er i krise.

Historisk set er en sådan politisk-økonomisk cocktail opskriften på krig. Og det er der al mulig grund til at tage alvorligt. På et møde på Stanford Universitet i Californien i midten af oktober opremsede Bush-regeringens politiske »Godfather«, fhv. udenrigsminister George P. Shultz, alle de steder, hvor Vesten efter hans mening øjeblikkeligt burde gå i krig: Darfur, Iran, Nordkorea og Libanon. En hårdt trængt George W. Bush, med et akut behov for at sætte den politiske dagsorden inden den nyvalgte kongres træder sammen i januar, kunne vælge at omsætte et eller flere af hr. Shultz' forslag til handling.

På den modsatte fløj fortsætter Lyndon LaRouches ungdomsbevægelse, LYM, med at sætte dybe fodaftryk i det amerikanske politiske landskab. Det har den uafhængige neokonservative »demokrat« Joe Lieberman fået at føle under sin valgkamp. Og det samme har Jyllands-Postens kulturredaktør Flemming Rose. Han har optrådt på de amerikanske universiteter i selskab med folk, der i fuld alvor foreslår at slå hundrede tusinder af muslimer ihjel; med folk, som lovpriser atom-bomberne over Hiroshima og Nagasaki, og sammen med organisationer, der har genoplivet McCarthy-tidens uvederhæftige politiske heksejagt på alt og alle, der kritiserer Bush-regeringen. Men Rose og hans venner er blevet modsagt, ganske eftertrykkeligt endda, af de unge fra LYM.

Og netop LYM har sammen med Lyndon LaRouche sat det politiske tema for fremtiden: Seks års mareridt under George W. Bush må bringes til ende, om nødvendigt gennem en rigsretssag, og USA må hurtigst muligt vende tilbage til sine rødder fra Franklin D. Roosevelt. Ret beset, er det faktisk den vigtigste politiske dagsorden for hele kloden.

DE UNGES POLITISKE KAMP I USA

Den 17. oktober bragte studenteravisen *The Daily Bruin* på UCLA-universitet i Los Angeles et referat fra en gæsteforelæsning, som dr. Yaron Brook, direktør for Ayn Rand Institut, ARI, havde holdt den foregående dag. *The Daily Bruin* skrev bl.a.: »Brook sagde, at islamiske totalitære stater udgør en alvorlig trussel imod USA's og andre vestlige landes sikkerhed, og foreslog, at én måde, hvorpå man kunne besejre disse regimer, kunne være at dræbe hundrede tusinder af deres tilhængere«. Ifølge *The Daily Bruin* tilføjede dr. Brook, at et sådant masse mord ville få den udbredte støtte til ekstremistiske ideer til at skrumpes til et lille mindretal, i modsætning til de 40%, som i dag støtter disse regimer.

Dr. Yaron Brooks gæsteforelæsning var sponseret af studenterforeningerne »Bruins for Israel« og »UCLA L.O.G.I.C.«. Sidstnævnte er underafdeling af ARI, hvor L står for »liberty« (frihed), O for »objectivity« (objektivitet), G for »greed« (grådighed), I for »individualisme« (individualitet) og C for »capitalism« (kapitalisme). Den russiskfødte novelleforfatter Ayn Rand (1904-1982), som har lagt navn til ARI, grundlagde en ekstrem liberalistisk politisk »filosofi« med udgangspunkt i Aristoteles' »objektivitet«, og med egoisme og selvoptagethed som menneskets vigtigste »dyder«, mens gammeldags moralsk selvopofrelse afvises som menneskets største synd. Hendes centrale »filosofiske« værk bærer titlen: »*The Virtue of Selfishness*«, »*Egoismens Dyd*«. En af Ayn Rands mest kendte tilhængere er den fhv. formand for Den amerikanske Føderalbank, Alan Greenspan.

Den 20.- 22. oktober stod dr. Yaron Brook og hans Ayn Rand Institut så selv som værter for en konference i Boston, Massachusetts, under overskriften: »*Islam og 'Krigen mod Islamisk Totalitarisme'*«. Blandt talerne var ingen ringere end *Jyllands-Postens* kulturredaktør Flemming Rose, verdensberømt for sin rolle i offentliggørelsen af satiretegningerne af profeten Muhammed. Roses gamle ven, den neokonservative bannerfører Daniel Pipes, stod også på talerlisten. Pipes er ledende medlem af den gamle »koldkrigstænk tank« Komiteen angående den nærværende Fare, som behændigt har erstattet sit gamle fjendebillede af Sovjetunionen med et lige så skræmmende ditto af islam, og han er medstifter af organisationen Campus Watch, der siden terrorangrebene i september 2001 har udført aktiv politisk tankekontrol med lærere og studerende på et stort antal universiteter rundt om i USA (se også nedenstående).

Campus Watch arbejder tæt sammen med en anden organisation, der ligeledes har til formål at »kontrollere« det politiske miljø på de amerikanske højere læreanstalter, kaldet ACTA, American Council of Trustees and Alumni, som blev stiftet i fællesskab af vicepræsident Cheneys kone Lynne Cheney og den neokonservative demokratiske senator Joe Lieberman. Og begge organisationer har trådt til en tredje, som også har »holdt øje« med alle politiske aktiviteter på de amerikanske universiteter efter terrorangrebene i New York og Washington, kaldet jihadwatch.com, der blev stiftet med penge fra den neokonservative pengetank, David Horowitz Freedom Center. Jihadwatch.com ledes til daglig af Robert Spencer, der også talte i Boston. Det samme gjorde John Lewis, redaktør af Ayn Rand Institutets magasin »*Objective Standard*«, der er kendt for sin tese om, at udløsningen af atombomberne over Hiroshima og Nagasaki var et »sublimt udtryk« for den allerhøjeste menneskelige moral.

Og John Lewis' særprægede tanker havde fundet vej til Yaron Brooks åbningstale på konferencen i Boston. Ifølge Brooks var terrorbomberne i London, Madrid og New York udslag af en og samme krig, en krig om ideologisk ekstremisme. »Hvert eneste barn i lande som Iran læser Koranen og er derfor modtagelig overfor de islamiske ekstremister«, advarede Brook. Den eneste løsning er »at knuse ideologien, som vi gjorde i Japan i 1945 ved kaste atombomberne over Hiroshima og Nagasaki«.

Her kom han ikke meget længere, for han blev afbrudt af et medlem af Lyndon LaRouches ungdomsbevægelse LaRouche Youth Movement, LYM, som rejste sig op i salen og råbte til ham, at han lige så godt kunne sige lige ud, at han ønsker at slå hundrede tusinder af muslimer ihjel, som han åbent havde sagt på UCLA fire dage tidligere. Derefter henvendte hun sig direkte til publikum, og spurgte hvorfor de dog ikke sagde fra: »Hvordan kan I sidde her og høre en mand opfordre til masse mord?« Det skabte en del tumult, og politiet slæbte den unge dame ud af salen. Men Brook fik ikke fred. Gang på gang blev hans tale afbrudt af protester fra andre LYM-medlemmer.

Samme skæbne overgik samtlige talere, også Flemming Rose. Han brød sig tydeligvis ikke om, at de unge fra LYM fortalte konferencedeltagerne, at *Jyllands-Posten*, som den eneste avis i Danmark, overhørte daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussens opfordringer til ikke at piske en stemning op imod muslimer i kølvandet på den 11. september. Bare to dage efter terrorangrebene udtrykte *Jyllands-Posten* på sin lederplads fuld tilslutning til Samuel P. Huntingtons tese om »Civilisationernes Sammenstød«. Flemming Rose benægtede desuden, at der skulle være nogen som helst forbindelse mellem den nye danske superliberale tænketank CEPOS, som *Jyllands-Posten* var med til at stifte, og USA's fhv. udenrigsminister George P. Shultz, Bush-regeringens politiske »Godfather«. CEPOS skilter ellers stolt med at have udnævnt hr. Schulz til æresmedlem.

De unge fra LYM benyttede alligevel lejligheden til at fortælle forsamlingen, at samme George Shultz på et møde på Stanford Universitetet den 14. oktober havde udtrykt stor utålmodighed med Vestens manglende vilje til at starte endnu flere krige. Han var dødtæt af at høre FN og de vestlige regeringer erklære visse landes optræden for »uacceptabel« uden at gøre noget. Da mødelederen, tv-journalisten Ted Koppel, forbavset spurgte, hvad George Shultz havde forstillet sig, man skulle gøre, svarede han: »Grib til handling – skyd!«. Og han fortsatte: »Da jeg gik ind i marinen, gav en sergent mig et gevær og sagde: 'Sigt aldrig på nogen, med mindre du er villig til at trykke på aftrækkeren'. I dag ser vi en endeløs uvillighed til at trykke på aftrækkeren – Darfur, Iran, Nordkorea, Hizbollah. Man er nødt til at gribe ind – skyd!«

På dette punkt i beretningen om George Shultz' meritter mistede Yaron Brook tålmodigheden. Han rejste sig fra sin plads på podiet, marcherede ned i salen og hev mikrofonen ud af hånden på den unge fra LYM. Men det betød ikke, at »freden« var blevet genoprettet. Senere samme dag stiftede konferencedeltagerne nemlig kendskab til LYM's adelsmærke, veltrænet flerstemmig sang, i dette tilfælde en fremførelse af korfugaen »*Ceciderunt in Profundum*« fra Georg Philipp Telemanns »*Skolemesterkantate*«, til lejligheden udstyret med en politisk satirisk tekst over temaet: »Shultz,

Brook, Cheney ønsker **Tredje Verdenskrig**. Hundrede tusinde muslimer skal dø, det er nazistisk folkemord«. Jo, kønnere og højere de unge sang, jo hårdere hev og flåede politi og sikkerhedsfolk i hår og tøj for at få dem ud af salen.

Til arrangørernes store fortrydelse omdelte de unge fra LYM allerede den første dag en pamflet fra LPAC, Lyndon LaRouches politiske aktionskomité, med titlen: »*Is Joseph Goebbels on Your Campus?*« (»*Er Joseph Goebbels på dit Universitetsområde?*«) til samtlige konferencedeltagere. Hæftet er en detaljeret gennemgang af det omfattende netværk af neokonservative organisationer, der har udnyttet terrorangrebene den **11. september** til at etablere en Gestapolignende kontrol med de politiske aktiviteter på de amerikanske universiteter. På mindre end en måned har LYM omdelt mere end **750.000** eksemplarer af hæftet på højere læreanstalter overalt i USA. Og det har skabt stor politisk furor.

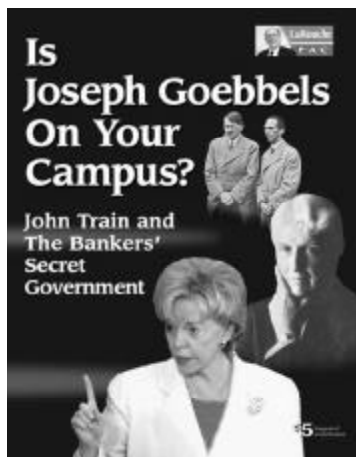
Nødvendigheden af en direkte politisk konfrontation med dette neokonservative Gestapo-netværk stod klar, da den højreorienterede studenteravis på UCLA, *The Bruin Standard*, i begyndelsen af **oktober** offentliggjorde et perfidt angreb på LaRouches ungdomsbewægelse, LYM. *The Bruin Standard* er med i *The Colligate Network*, et net af **90** universitetspublikationer sponsoreret og kontrolleret af den konservative »grå eminence« **William F. Buckley**. Artiklen var skrevet af bladets chefredaktør, **Garin Hovannisian**, der samtidig bærer kasketten som UCLA-formand for **Students for Academic Freedom**, en organisation oprettet og sponsoreret af **David Horowitz**. Horowitz er en levende neokonservativ ærketype. Som søn af forældre, der var aktive i det amerikanske kommunistparti, tilbragte han det meste af sin ungdom i forskellige kommunistiske/trotskistiske organisationer. I midten af **70'erne** transformerede et sponsorat fra **Rockefeller-familien** ham til en glødende **Franco**-tilhænger, der hyldede fascismens sejr over kommunismen, og i begyndelsen af **80'erne** fik han med penge fra **Wall Streets John Train** (der også er fanatisk modstander af LaRouche – se også *Prometheus* okt. '06) udgivet en bog, der svinede **Kennedy-familien** til på det groveste.

I **februar 2006** udgav David Horowitz bogen »*The Professors; The 101 Most Dangerous Academics in America*« (»*Professorerne: De 101 Farligste Akademikere i Amerika*«), og forlagets reklame for bogen sendte tankerne direkte tilbage til **McCarthy**-tidens politiske heksejagter i **1950'erne**. Teksten lød bl.a.: »Kommer snart til et universitetsområde nær dig: terrorister, racister og kommunister - du kender dem som professorer.«

David Horowitz deler sin passion for politisk kontrol over læreanstalterne med sin nære ven, vicepræsidentens kone Lynne Cheney. I **1995** dannede hun sammen med senator **Joe Lieberman** organisationen ACTA, der skulle overse akademikernes »politiske standard«. Straks efter terrorangrebene i **september 2001** offentliggjorde ACTA en liste over **40** »farlige« akademikere. I en artikel i avisen *The San Jose Mercury News* den **13. december 2001** skrev prof. **Roberto J. Gonzales** fra Statsuniversitetet i **San Jose**, at ACTA's heksejagt »ikke er patriotisme, men fascisme«, og i

senator Liebermans hjemstat **Connecticut** skrev hovedstadsavisen *The Hartford Advocate* den **20. december 2001** en bidende leder med overskriften »Joe McCarthy Lieberman?«.

Til stor fortrydelse for præsident Bush og vicepræsident Cheney tabte senator Lieberman det demokratiske primærvalg i Connecticut i **august**, og han har måttet stille op til midtvejsvalget som uafhængig kandidat. Og det er sket med rigelig økonomisk opbakning fra det samme neokonservative republikanske netværk, som svinede senator **John Kerry** til under præsidentvalget i **2004**. Der er sikkert også faldet en dollar eller to af fra hans gamle ven William F. Buckley og det mafianetværk omkring den eksilcubanske »Godfather«, **Jorge Mas Canosa**, som Lieberman har beskyttet gennem hele sin politiske karriere.

Ifølge avisen *The Hartford Courant* den **3. november** må senator Lieberman bittert have fortrudt, at han undlod at stille op i den sidste tv-duel med sine to modstandere, demokraten **Ned Lamont** og republikaneren **Alan Schlesinger**. I stedet havde han set frem til en politisk hyggeaften blandt venner på **Borgmester Mikes Bar** i centrum af **Hartford**. Men hyggen var vist til at overse. Da Lieberman dukkede op på baren ved **19-tiden**, netop som valgduellen løb over tv-skærmene, blev han mødt af et kor af LYM-medlemmer, der kastede »Buckley-penge«, hjemmelavede dollarsedler, op i luften så de dalede ned omkring sensoren,

alt imens de sang en flerstemmig kanon om Lieberman, Buckley og Cheney. Ifølge *The Hartford Courants* udsendte medarbejder **Elizabeth Hamilton** forsøgte Liebermans medarbejdere forgæves at overdøve sangen, men »de havde ikke en chance mod de veltrænede unge mænd og kvinder, som havde spredt sig rundt om i baren«, skrev hun. Lieberman skyllede hurtigt sin fadøl i sig og forlod baren gennem en bagdør. Da de syngende LYM-medlemmer fredeligt trak ud gennem fordøren, mens de fortsat kastede »Buckley-penge« op i luften, råbte den fhv. borgmester **Mike Peters** fra sin plads bag baren: »I skal hjælpe med at rydde op, når I er færdige«. Ifølge rapporter Hamilton så han ud til at have moret sig kosteligt, men det gjorde Lieberman ikke.

Senator Joe Lieberman har i årtier været blandt de ledende kræfter i den neokonservative fraktion indenfor **Det demokratiske Parti**, kaldet **Det Demokratiske Lederskabsråd, DLC**, der bevidst har søgt at omdanne Det demokratiske Parti til en »light«-udgave af **Det republikanske Parti** og kappe partiets forbindelser til den historiske tradition fra præsident **Franklin D. Roosevelt**. I **maj 2006** lagde DLC's politiske magasin *Blueprint* spalteplads til Flemming Rose og hans korstog mod »islamismen«. At DLC ikke bryder sig om Lyndon LaRouche og hans Roosevelt-tradition blev illustreret den **31. oktober**, hvor Lyndon LaRouche afholdt en international Internet-transmitteret konference med overskriften: »Den internationale krise ved indgangen til midtvejsvalgene i USA«. Få dage inden annoncerede den amerikanske ambassade i **Berlin** pludseligt, at DLC ville være medarrangør af en hurtigt organiseret konference samme dag, også med de kommende amerikanske midtvejsvalg som emne, og med **Peter Ross Range**, chefredaktør for *Blueprint*, som hovedtaler.

VERDENSKRISE OG KRIG I DAFUR

Lyndon LaRouches Internet-transmitterede konference i **Berlin** den **31. oktober**, med en velbesøgt parallel-konference i **Washington**, blev en fascinerende fortsættelse af den politiske dialog på tværs af **Atlanten** og hen over **Det eurasiske Kontinent**, som blev indledt med de forudgående web-transmissioner tidligere på efteråret. I sine indledende bemærkninger advarede LaRouche om, at en trængt **Bush-administration** og et trængt **Republikansk Parti**, der havde troet, at de skulle sidde på magten i al evighed, vil ty til alle midler for at bevare magten, også efter midtvejsvalget. Som det var tilfældet under præsidentvalget i **2004**, kan man forvente massiv valgsvindel eller forsøg på valgsvindel, og uanset hvor stort eller lille valgnederlaget måtte blive, må man regne med, at Bush-regeringen vil forsøge at sætte den politiske dagsorden med en ny krig.

Den økonomiske krise, med centrum i **USA's** boligmarked, er nu under så hastig udvikling, at de fleste kan se den, men LaRouche advarede om, at man i Eurasien – i **Europa, Kina, Japan, Indien** og **Rusland** – vil blive meget overraskede over, hvor hurtigt og hårdt det økonomiske sammenbrud vil gå kloden rundt. Her sidder de ledende politiske kredse stadig og tror, at det kun er et problem for den amerikanske økonomi, mens man selv har sit på det tørre.

LaRouche beskrev, hvorledes den internationale økonomiske krise er en systemkrise, med rod i den virkelighedsfjerne ideologi, der i de seneste fire årtier har præget efterkrigstidens såkaldte »Baby Boomer-generation«, eller »**68'er-generation**«. Genopbygningen efter det økonomiske sammenbrud vil ganske naturligt også blive et opgør med »68'ere-ideologien«. LaRouche afsluttede således: »Derfor bliver vi nødt til at have en missionsorienteret indstilling til genopbygningen af verden, således at vi ser to generationer frem, halvtreds år eller der omkring, og siger: Hvordan kan vi her og nu slippe ud af det helvede, vi har skabt på denne planet? Med det mål, at om **halvtreds år**, når den generation, der lige nu er ved at blive voksen, nærmer sig pensionsalderen, vil den være i stand til at sige efter to generationers hårdt arbejde: Vi videregav noget til menneskeheden fremtid. Vi har medvirket til at hæve levestandarden i **Asien**, vi har opbygget vor selvrespekt gennem det, vi har gjort i **Europa** eller i **USA**. Vi har bragt de gerninger, som vi vidste var afskyelige og umoralske, til ende. Vi har stoppet den igangværende misrøgt af store udsnit af menneskeheden. Lad os sætte det som et mål. Det er det, vi har behov for«.

Under den efterfølgende dialog, hvor der også var spørgsmål og indlæg fra store dele af Det eurasiske Kontinent, bad en række stabsmedarbejdere til demokratiske medlemmer af **Den amerikanske Kongres**, som LaRouche har været i løbende kontakt med over de seneste par år, om en uddybende forklaring på, hvorfor han ikke støtter en militærintervention imod **Sudan** for at stoppe folkemordet i **Darfur**.

LaRouche svarede, at problemerne i Sudan er skabt af **USA**. At de går tilbage til dengang, da den daværende vicepræsident **George H. W. Bush** ledede den amerikanske

efterretningstjenestes rekruttering af religiøse fanatikere fra **Det muslimske Broderskab** i Sudan og hele den arabiske verden til indsættelse i **Afghanistan** i kampen mod **Sovjetunionen**. Det projekt skabte det, der i dag kaldes **al-Qaida**, og lagde grunden til problemerne i Sudan. Den efterfølgende **Clinton-regering** gjorde ikke problemerne mindre, tværtimod. Clintons rådgivere i afrikanske anliggender forstod aldrig **Afrika**, og Clinton lyttede ikke til LaRouches advarsler. Det resulterede bl.a. i Clinton-regeringens fejlslagne politiske støtte til **Ugandas** korrupte leder **Museveni**.

LaRouche fortalte, at han personligt har besøgt Sudan flere gange, senest i **januar 2001**, hvor han stødte ind i noget, der lignede en politisk rundsav. De sudanesiske ledere var så desillusionerede over den manglende støtte fra Clinton-regeringen, at de åd de gyldne løfter om støtte fra den indkommende Bush-regering råt. LaRouche advarede forgæves om, at Bush-regeringen ville gøre det stik modsatte, og allerede dengang stod det klart, at kredse udenfor Afrika, så muligheden for at knække **Ægypten** og kaste hele **Nordafrika** ud i kaos gennem en opsplitning af Sudan. Alle lande i området er fysisk afhængige af de politiske aftaler om delingen af **Nilens** vand. Sprænges disse aftaler, bryder helvedet løs. Og det er den virkelighed, man bliver nødt til at forholde sig til i Washington. Gør man ikke det, men griber ind ud fra et snævert ønske om at stoppe en humanitær katastrofe, er operationen dømt til at ende i en katastrofe. »Så lyt noget mere til mig«, sagde LaRouche, henvendt til de demokratiske medlemmer af Kongressen.

LaRouches dybtgående svar kan læse i sin fulde længde på engelsk på www.larouchepac.com, hvor man også kan se en video-optagelse af konferencen i Berlin og en ny webcast med LaRouche, »*Organiseringen af en økonomisk genopbygning efter det store krak i 2007*«, den **16. november kl. 19:00**.

FARLIG MAND I ISRAELS REGERING

Den **30. oktober** lod **Israels** premierminister **Ehud Olmert** formanden for det ekstremt højreorienterede parti **Yisrael Beiteinu (Israel er Vort Hjem)**, **Avigdor Lieberman**, træde ind i regeringen på posten som »Minister for strategiske spørgsmål«. Ifølge *Prometheus'* samarbejdspartner *Executive Intelligence Review's* kilder i Israel var det et desperat forsøg på at modstå pres fra **USA's** vicepræsident **Dick Cheney** for at lade fhv. premierminister **Benjamin Netanyahu** overtage regeringsmagten.

Avigdor Lieberman er en åben fortaler for etnisk udrensning af de godt **1 mio.** arabere, der bor i Israel, og *Politikens* fhv. redaktør **Herbert Pundik** har betegnet ham som »fascistoid«. Lieberman er immigrant fra **Rusland**, og det israelske politi efterforsker hans forbindelser til den russiske mafia. Fra posten som arbejdsminister i **Ariel Sharons** første regering i **2001** krævede Lieberman luftbombardementer af både **Teheran** og **Cairo** som reaktion på palæstinenserens intifada. Med ham i Israels regering er faren for en ny krig i **Mellemøsten** vokset betydeligt.

Prometheus udgives hver måned af **Schiller Institutet**, Sankt Knuds Vej 11 kld., 1903 Frederiksberg, tlf: 35 43 00 33, Konto: 1551-0005648408, Giro: 564-8408, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk. *Prometheus* er en videreførelse af *Agro-Nyt* (marts 1989 – oktober 2004). Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell og Executive Intelligence Review. Abonnement: 1 år: 2.000 kr. – 6 mdr.: 1.000 kr. – 3 mdr.: 600 kr. Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse.

ISSN: 1604-2840 Eget tryk